

Čtvrtek 25. října 2007

hranicích a cizích státních příslušnicích jsou nyní připraveny k přijetí; s podporou Komise vyzývá Radu, aby stanovila konkrétní plán bezvízového pohybu a přijala příslušná opatření zaručující lepší možnosti cestování pro větší část obyvatel, především mladé lidi; zdůrazňuje význam mobility pro politický i hospodářský rozvoj Srbska, protože mobilita dává lidem příležitost bezprostřední zkušenosti s EU a urychluje proces evropské integrace Srbska; vyzývá k většímu zapojení do celoživotního vzdělávání a projektů kulturních výměň; vyzývá Radu, aby zvážila zřízení jednotného systému pro vyřizování žádostí o víza tak, aby se ulehčila práce nejvytíženějším konzulátům a aby se zpracování žádostí zajistilo v přiměřených lhůtách;

42. zastává názor, že reforma vzdělávacího systému není pouze povinností, ale pro Srbsko rovněž jedinou cestou rozvoje nového systému hodnot mladé generace v rámci současného demokratizačního procesu;

43. vyzývá Radu, Komisi a všechny členské státy, aby koordinovaně usilovaly o větší zviditelnění EU v Srbsku, a naléhavě vyzývá Komisi, aby se vyhnula dalším průtahům v náboru zaměstnanců do kanceláře svého zastoupení, včetně odborníků na správu finančních prostředků v rámci nástroje předvstupní pomoci;

44. vyzývá Výbor pro zahraniční věci a jeho podvýbor pro lidská práva, aby nadále bedlivě sledoval situaci ve Vojvodině a vedl přitom v patrnosti závěry zprávy vyšetřovací mise Evropského parlamentu ve Vojvodině;

45. vyzývá srbské úřady, aby urychleně přijaly restituční zákony podle restitučních zákonů ostatních zemí, které namísto státních dluhopisů stanoví v příslušných případech kompenzace skutečně vzniklých nákladů;

46. vyzývá nové členské státy, aby hrály aktivní úlohu v přibližování Srbska EU, což Srbsku umožní využít jejich zkušenosti s reformami;

47. vyzývá srbské orgány, aby pokračovaly v přibližování se právním předpisům a normám EU týkajícím se životního prostředí a aby přijaté právní předpisy prováděly a prosazovaly;

48. vítá srbské členství v sedmém rámcovém programu pro výzkum a technologický vývoj; vyzývá Radu, aby zvýšila počet partnerství a programů technické pomoci, zejména těch, které jsou zaměřeny na mládež;

49. pověřuje svého předsedu, aby předal toto doporučení Radě a pro informaci Komisi a vládám a parlamentům členských států a Srbska.

P6_TA(2007)0483

Současný stav vztahů mezi EU a Afrikou

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 25. října 2007 o současném stavu vztahů mezi EU a Afrikou (2007/2002(INI))

Evropský parlament,

- s ohledem na deklaraci a akční plán, jež byly vypracovány na africko-evropském summitu, který se konal v Káhiře ve dnech 3. a 4. dubna 2000 pod záštitou Organizace africké jednoty a EU,
- s ohledem na strategický plán Komise Africké unie (KAU) na období 2004–2007, který byl přijat dne 7. července 2004 na třetím summitu vedoucích představitelů afrických států a vlád v Addis Abebě v Etiopii,

Čtvrtek 25. října 2007

- s ohledem na „Obecné zásady společné strategie EU-Afrika“ potvrzené na 8. setkání ministerské trojky mezi EU a Afrikou dne 15. května 2007 v Bruselu,
- s ohledem na sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě ze dne 27. června 2007 s názvem „Od Káhiry k Lisabonu – Strategické partnerství EU-Afrika“ (KOM(2007)0357),
- s ohledem na společný dokument Komise a sekretariátu Rady ze dne 27. června 2007 s názvem „Lisabonské přesahy – Aby strategické partnerství EU-Afrika fungovalo“ (SEK(2007)0856),
- s ohledem na strategický plán na období 2006–2010 „Jedna Afrika, jeden hlas“ Panafrického parlamentu (PAP) přijatý v listopadu 2005,
- s ohledem na pracovní dokument KAU o společné vizi pro strategii Africké unie (AU)-EU,
- s ohledem na Dohodu o partnerství uzavřenou mezi členy skupiny států Afriky a karibské a tichomořské oblasti (AKT) na straně jedné a Evropským společenstvím a jeho členskými státy na straně druhé, podepsanou v Cotonou dne 23. června 2000 ⁽¹⁾, ve znění dohody, kterou se mění Dohoda o partnerství, podepsané v Lucemburku dne 25. června 2005 ⁽²⁾ (Dohoda z Cotonou),
- s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1905/2006 ze dne 18. prosince 2006, kterým se zřizuje finanční nástroj pro rozvojovou spolupráci ⁽³⁾ (NRS),
- s ohledem na sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru ze dne 12. října 2005 s názvem „Strategie EU pro Afriku: K Evropsko-africkému paktu zaměřenému na urychlení rozvoje Afriky“ (KOM(2005)0489),
- s ohledem na své usnesení ze dne 17. listopadu 2005 o rozvojové strategii pro Afriku ⁽⁴⁾,
- s ohledem na závěry Rady pro všeobecné záležitosti a vnější vztahy (GAERC) ze dne 21. a 22. listopadu 2005 týkající se strategie EU pro Afriku,
- s ohledem na závěry pátého setkání ministrů afrických a evropských trojek v Bamako v Mali ze dne 2. prosince 2005,
- s ohledem na dokument „EU a Afrika: na cestě ke strategickému partnerství“ přijatý Evropskou radou na setkání, které se konalo ve dnech 15. a 16. prosince 2005 v Bruselu,
- s ohledem na společnou zprávu Komise a generálního sekretariátu Rady ze dne 12. října 2006 určenou radě GAERC a pojednávající o dosaženém pokroku při provádění strategie EU pro Afriku,
- s ohledem na výsledky a závěry konzultací organizací africké občanské společnosti týkající se společné strategie AU a EU pro rozvoj Afriky, které uspořádala Komise Africké unie v ghanské Akkře ve dnech 26. až 28. března 2007,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 317, 15.12.2000, s. 3.

⁽²⁾ Úř. věst. L 209, 11.8.2005, s. 27.

⁽³⁾ Úř. věst. L 378, 27.12.2006, s. 41.

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 280 E, 18.11.2006, s. 475.

Čtvrtek 25. října 2007

- s ohledem na společné prohlášení Rady a zástupců vlád členských států zasedajících v Radě, Evropského parlamentu a Komise o rozvojové politice Evropské unie: „Evropský konsensus“ podepsané dne 20. prosince 2005 ⁽¹⁾,
 - s ohledem na následné zprávy o lidském rozvoji vypracované Rozvojovým programem OSN,
 - s ohledem na své usnesení ze dne 12. dubna 2005 o úloze Evropské unie při dosahování rozvojových cílů tisíciletí ⁽²⁾ a usnesení ze dne 20. června 2007 o rozvojových cílech tisíciletí – v půli cesty ⁽³⁾,
 - s ohledem na sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru ze dne 12. dubna 2005 s názvem „Urychlení procesu směřujícího k dosažení rozvojových cílů tisíciletí – Přínos Evropské unie“ (KOM(2005)0132),
 - s ohledem na deklaraci tisíciletí OSN ze dne 8. září 2000, která zavádí rozvojové cíle tisíciletí jakožto kritéria stanovená společně mezinárodním společenstvím s cílem odstranit chudobu,
 - s ohledem na zprávu Mezinárodní komise pro intervence a státní suverenitu nazvanou Odpovědnost chránit („The Responsibility to Protect“) z prosince 2001,
 - s ohledem na akční plán z Maputa na uskutečňování kontinentálního politického rámce v oblasti sexuálního a reprodukčního zdraví a práv na období 2007–2010, přijatý na zvláštním zasedání konference ministrů zdravotnictví států AU, konaném ve dnech 18.–22. září 2006 v Maputu v Mosambiku,
 - s ohledem na výzvu k urychlenému zajištění všeobecného přístupu k africkým zdravotnickým službám zaměřeným na HIV a AIDS, tuberkulózu a malárii, kterou Africká unie přijala na zvláštním summitu o HIV a AIDS ve dnech 2.–4. května 2006 v Abuji v Nigérii,
 - s ohledem na čtvrtou hodnotící zprávu pracovní skupiny II Mezivládního panelu o změně klimatu nazvanou „Dopady, přizpůsobení se a zranitelnost“,
 - s ohledem na Zprávu tisíciletí o hodnocení ekosystémů z roku 2005, která studuje využívání a plenění různých přírodních zdrojů planety,
 - s ohledem na výsledky veřejných konzultací týkajících se společné strategie EU-Afrika, které na žádost Evropské komise a KAU uspořádalo Evropské centrum pro rozvojové vedení,
 - s ohledem na články 177 až 181 Smlouvy o ES,
 - s ohledem na článek 45 jednacího řádu,
 - s ohledem na zprávu Výboru pro rozvoj a stanovisko Výboru pro zahraniční věci (A6-0375/2007),
- A. vzhledem k tomu, že od roku 2000 došlo k výrazné změně mezinárodního kontextu spojené s nárůstem globálních výzev, jako jsou bezpečnost osob, migrace, změna klimatu a dezertifikace, trvale udržitelná správa veřejných statků, boj proti chudobě a pandemiím, založení AU a rozšíření EU,

⁽¹⁾ Úř. věst. C 46, 24.2.2006, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. C 33 E, 9.2.2006, s. 311.

⁽³⁾ Přijaté texty, P6_TA(2007)0274.

Čtvrtek 25. října 2007

- B. vzhledem k tomu, že na pátém setkání ministrů afrických a evropských trojek, které se uskutečnilo dne 2. prosince 2005 v Bamako, přivítala africká strana strategii EU pro Afriku z roku 2005 a obě strany se dohodly na tom, že z ní učiní společnou strategii Afrika-EU, která bude odrážet potřeby a cíle národů obou kontinentů, a že vytvoří akční plán pro její provádění,
- C. vzhledem k tomu, že ve zmíněném pracovním dokumentu o společné vizi pro strategii AU-EU Výkonná rada AU konstatuje, že „by mělo být jasné, že cílem společné strategie nemůže být potvrzení stávající strategie EU pro Afriku, nýbrž musí být vytvořena nová společná strategie, která bude odrážet společné cíle obou stran“,
- D. vzhledem k tomu, že záměrem společné strategie by proto mělo být vytvořit společnou politickou vizi a praktické přístupy pro budoucí partnerství mezi EU a Afrikou, které budou založeny na vzájemném respektu, společných zájmech a hodnotách a na zásadě vlastní zodpovědnosti,
- E. vzhledem k tomu, že vůle obou stran nově definovat společné partnerství pravděpodobně pochází z rostoucího vědomí, že Afrika a EU již nemusejí být jeden pro druhého prioritním partnerem,
- F. vzhledem k tomu, že výše uvedená společná zpráva o dosaženém pokroku při provádění strategie EU pro Afriku nebyla podložena nezávislým externím hodnocením,
- G. vzhledem k tomu, že Afrika je nejchudším kontinentem světa a jediným, kde za posledních 25 let chudoba vzrostla,
- H. vzhledem k tomu, že smluvní strany výše zmíněného Káhirského akčního plánu „litují nepřijatelné skutečnosti, že více než polovina všech Afričanů žije v naprosté chudobě, a hodlají zintenzivnit boj proti chudobě. Hlavní odpovědnost za odstranění chudoby spočívá vždy na daném státě samotném, což ale nijak nesnižuje význam mezinárodního rozměru boje proti chudobě“,
- I. vzhledem k tomu, že v roce 2006 Evropský parlament ustanovil ad-hoc delegaci pro vztahy s PAP a PAP v roce 2007 ustanovil ad-hoc výbor pro vztahy s Evropským parlamentem,
- J. vzhledem k tomu, že je zapotřebí, aby parlamenty obou unií, jakožto hlavní činitelé rozvojového procesu, byly aktivně zapojeny do strategií a akčních plánů, které se týkají obyvatel, jež zastupují,
- K. vzhledem k tomu, že většina afrických zemí je členy skupiny AKT a smluvními stranami dohody z Cotonou,
- L. vzhledem k tomu, že Afrika trvá na tom, aby byla považována za jeden celek a aby byla podporována ve svém celoafrickém integračním procesu, včetně Severní Afriky, Subsaharské Afriky a Jižní Afriky, a vzhledem k tomu, že AU vytvořila svůj vlastní strategický program pro rozvoj Afriky,
- M. vzhledem k tomu, že na světovém summitu o udržitelném rozvoji, který se konal v Johannesburgu v roce 2002, se vlády usnesly, že řádná správa věcí veřejných by měla být založena na důvěryhodných environmentálních, sociálních a hospodářských politikách, na demokratických orgánech, které reagují na potřeby všech obyvatel, na lidských právech a právním státě, na protikorupčních opatřeních, rovnost žen a mužů; a na prostředí, které umožňuje investice,
- N. vzhledem k tomu, že je nezbytné zaujmout ve společné strategii celostní přístup k lidským právům, včetně hospodářských, sociálních a kulturních práv,
- O. vzhledem k tomu, že orgány AU vznikly teprve nedávno a nevyznačují se dosud stejnou úrovní integrace, organizace a účinnosti jako orgány EU,

Čtvrtek 25. října 2007

- P. vzhledem k tomu, že účinnost a vzájemná odpovědnost předpokládají předvídatelné a dlouhodobé finanční zdroje, jednoznačné harmonogramy a oboustranné plnění závazků,
- Q. vzhledem k tomu, že zodpovědnost je často přenášena přímo z výkonných vnitrostátních orgánů na rozvojové partnery, čímž se obchází parlamentní schvalování mezinárodních dohod (jakož i konzultace s občanskou společností a místními orgány),
- R. vzhledem k tomu, že historicky je podíl Afriky na příčinách změny klimatu zanedbatelný, přesto však bude mezi kontinenty nejvýznamněji postižena jejími dopady (odhady Mezivládního panelu o změně klimatu předpovídají, že 75 až 250 milionů lidí v Africe bude do roku 2020 čelit rostoucímu nedostatku vody a v některých zemích dojde do téhož roku k 50 % snížení výnosu ze závlahového zemědělství),
- S. vzhledem k tomu, že úbytek přírodních zdrojů v Africe představuje vážné riziko pro snižování chudoby a dosažení rozvojových cílů tisíciletí,
- T. vzhledem k tomu, že Afrika poskytuje světovému ekosystému množství různých služeb, včetně ukládání uhlíku ve svých tropických pralesích, aniž by se jí za to dostávalo vyrovnání,

Proces, struktura a zásady společné strategie

Proces a struktura

1. vítá obecné zásady trojky ze dne 15. května 2007 jakožto první společné úsilí směřující ke společné strategii;
2. hluboce lituje skutečnosti, že výše zmíněná strategie EU pro Afriku 2005 byla přijata, aniž by proběhla podrobná konzultace s orgány AU a vládami a parlamenty afrických zemí a bez zapojení evropské a africké občanské společnosti a místních orgánů; poznamenává v této souvislosti, že tato strategie diktuje hlavní témata, jimiž by se měl zabývat návrh nové společné strategie, čímž vzniká riziko, že ostatní důležité otázky udržitelného rozvoje Afriky zůstanou opomenuty; doufá, že nová navrhovaná strategie bude vycházet z podrobných konzultací s orgány AU;
3. vyjadřuje politování nad tím, že lhůty stanovené Evropskou komisí a Radou EU a KAU a Výkonnou radou AU v souvislosti s vytvořením a přijetím společné strategie tento proces značně komplikují; poznamenává, že je zapotřebí usilovat o plnou účast parlamentů, a zdůrazňuje, že nestátní subjekty a místní orgány se musí neprodleně začít plně podílet na všech etapách přijetí, provádění, sledování a hodnocení společné strategie a musí v nich být zohledněny, jelikož lisabonský summit by se měl stát milníkem v dlouhém a otevřeném procesu;
4. vítá skutečnost, že Komise potvrdila, že „Parlament nepopíratelně hraje důležitou úlohu v tomto procesu“, slíbila, že „bude Parlament pravidelně informovat o pokroku učiněném při přípravě společné strategie“, a podpořila Parlament „v účasti v rozpravách a přebírání iniciativy“; nicméně poznamenává, že časový rozvrh jednání je stanoven Evropskou komisí a KAU, a proto očekává, že Evropská komise i KAU se aktivně přičiní o to, aby byly Evropský parlament a PAP zapojeny do procesu přípravy společné strategie a do fází jejího přijímání a provádění;

Společné zásady a vize

5. souhlasí s prohlášením o vizi Výkonné rady AU: „Afrika a Evropa sdílejí vizi rozvoje, míru, bezpečnosti a prosperity, která se zaměřuje především na lidi. Tato vize je řízena partnerstvím založeným na vzájemné úctě, společném zájmu a společném záměru, který obě oblasti zavazuje k prohloubení regionální integrace, což jim umožní dosáhnout hospodářského a sociálního rozvoje. Afrika a Evropa dále sdílejí vizi postupující demokracie, řádné správy a lidských práv, které jsou obecnými hodnotami sloužícími k podpoře rozvoje a posilování spolupráce v kontextu, který respektuje solidaritu a nerozdělitelnost těchto dvou kontinentů“;

Čtvrtek 25. října 2007

6. vyzdvihuje, že jedním z prostředků, které má mezinárodní společenství k dispozici pro pomoc při ochraně ohroženého obyvatelstva, je humanitární pomoc, a zdůrazňuje, že EU nemá zájem v případech porušování mezinárodního humanitárního práva zůstat nečinnou; vyzývá k důkladné politické diskusi mezi členskými státy a orgány EU o právu – ne-li o povinnosti – zasáhnout v případě vážných porušení mezinárodního humanitárního práva nebo lidských práv při zohlednění závěrů a doporučení výše uvedené zprávy Mezinárodní komise pro intervence a státní suverenitu nazvané Odpovědnost chránit („The Responsibility to Protect“);
7. zdůrazňuje, že součástí těchto společných zásad a vize by mělo být i dodržování zásad právního státu, jakož i participační demokracie, pluralismu a základních svobod, z nichž všechny uznala výše uvedená Káhirska deklaráce;
8. vítá cíle uvedené ve výše zmíněných obecných zásadách trojky ze dne 15. května 2007: i) politické partnerství EU-Afrika, ii) trvalá podpora míru, bezpečnosti, trvale udržitelného rozvoje, lidských práv a regionální a kontinentální integrace v Africe s cílem dosáhnout rozvojových cílů tisíciletí, iii) společné řešení celosvětových problémů a iv) „partnerství zaměřené na lidi“; trvá na tom, že tyto cíle by měly věrně odrážet priority vyjádřené z africké strany, a zdůrazňuje, že i přesto je hlavním prioritním cílem této strategie rozvoj;
9. vyzývá Komisi, aby vyjasnila, jak se do této nové strategie promítnou strategické dokumenty zemí a regionální informativní plány vypracované podle Dohody z Cotonou a jaký vliv budou mít na tyto strategické dokumenty a informativní plány případné nové prvky, které v prosinci 2007 vyplynou z nové společné strategie;
10. vyjadřuje politování nad tím, že Komise a Rada do svého příspěvku ke strategii nezahrnuly jeden z hlavních požadavků africké strany: považovat Afriku za jeden celek; v této souvislosti podotýká, že na úrovni politického dialogu a politických jednání by se měl uplatňovat přístup „kontinent s kontinentem“, aniž by se tím však ohrozil diferencovaný přístup na úrovni realizace politik; žádá EU, aby upravila své nástroje rozvojové spolupráce s ohledem na tento nový politický požadavek AU a aby plně podpořila proces politické a hospodářské integrace v Africe na kontinentální úrovni;
11. žádá EU, aby vytvořila nové plánovatelné a předvídatelné panafrické finanční prostředky z Evropského rozvojového fondu, tematických nástrojů finančního nástroje pro rozvojovou spolupráci a prostředků nástroje evropské politiky sousedství (EPS) s cílem financovat a podpořit realizaci této nové společné strategie;
12. lituje skutečnosti, že společná strategie neodkazuje na strategický plán KAU na období 2004–2007, a naléhavě žádá Evropskou komisi, aby akce, které navrhuje, zaměřila na podporu – z hlediska politického, finančního, logistického, technického a z hlediska lidských zdrojů – orgánů AU a iniciativ a priorit, o něž se zasazují, místo toho, aby navrhovala nové iniciativy vycházející z podnětu poskytovatele pomoci a nové paralelní struktury;
13. prohlašuje, že zodpovědné musí být obě strany, a to z hlediska jejich vkladu, dialogu a vzájemné odpovědnosti; v tomto ohledu trvá na tom, že společná strategie musí zohlednit i skutečnost, že partneři jsou si rovni z hlediska svých práv a úkolů, ale nikoli z hlediska úrovně své integrace, dostupnosti a úrovně rozvoje finančních, technických a lidských zdrojů, a že strategie musí být uplatňována realisticky, takže i pojmy „partnerství“ a „vlastní zodpovědnost“ je nutno definovat v kontextu této reality;

Členění: čtyři prioritní oblasti činnosti

14. trvá na tom, že spravedlivý a trvale udržitelný rozvoj a vymýcení chudoby se musí stát společným závazkem a celkovým cílem spolupráce EU-Afrika a základem pro kombinaci politik, a zdůrazňuje klíčovou úlohu rozvojových cílů tisíciletí, které pro splnění tohoto cíle poskytují globálně odsouhlasený rámec;

Čtvrtek 25. října 2007

15. je toho názoru, že společná strategie musí rovněž klást důraz na úlohu žen, mládeže a organizací občanské společnosti v rámci procesů rozvoje Afriky;

16. vyzývá Komisi, aby zajistila soudržnost mezi touto novou strategií a dalšími evropskými politikami, které by mohly negativně ovlivňovat nové strategické partnerství mezi EU a Afrikou, zejména politikami v oblasti obchodu, životního prostředí, migrace a zemědělství; těmito otázkami by se měl zabývat politický dialog mezi EU a Afrikou;

Mír a bezpečnost

17. je nakloněn komplexnímu přístupu ke konfliktu a konfliktním situacím, který bude zaměřen na odpovědnost chránit a jehož součástí bude i prevence konfliktů, řešení, správa a obnova;

18. je přesvědčen, že mír představuje zcela zásadní první krok na cestě k politickému, hospodářskému a sociálnímu rozvoji a že udržitelný a vyvážený hospodářský rozvoj je nezbytnou podmínkou trvalého míru;

19. je toho názoru, že předcházení konfliktům je rovněž základním předpokladem trvalého míru, a vyzývá k přijetí společné strategie AU/EU, která by řešila strukturální příčiny konfliktů pomocí politiky udržitelného rozvoje, jejímž cílem bude uspokojit základní potřeby afrického obyvatelstva a boj proti nezaměstnanosti a sociální a hospodářské nespravedlnosti;

20. připomíná, že situaci ve zranitelných státech je nutno řešit prostřednictvím přístupu, který bude vnímavý ke konfliktům, bude zohledňovat podporu bezpečnosti obyvatelstva a který bude reagovat na politickou ekonomii konfliktů a zdroje nerovnosti a diskriminace, aby mohlo být dosaženo trvale udržitelného míru a bezpečnosti; vyzývá k prohloubení soudržnosti politik EU, např. prostřednictvím uplatňování stávajících závazků v oblasti kontroly obchodu se zbraněmi a rovněž změnou statusu Kodexu chování Evropské unie pro vývoz zbraní na právně závazný společný postoj SZBP a urychlením provádění strategie EU pro boj proti nedovolenému hromadění ručních palných a lehkých zbraní a nedovolenému obchodu s nimi; zdůrazňuje v této souvislosti, že je důležité konfliktům spíše předcházet, než je řešit; žádá o mezinárodní pomoc za účelem zřízení regionálních pozorovacích středisek na základě geografického vymezení, která by byla schopna odhalovat zhoršující se napětí mezi jednotlivými etnickými, náboženskými či jazykovými skupinami a upozorňovat mezinárodní společenství na situace v Africe, při nichž by mohlo vypuknout násilí;

21. vyzývá Komisi a delegace EU, aby byly obzvlášť ostražitě a aby mezinárodní společenství včas varovaly před situacemi, při nichž dochází k etnickému a náboženskému napětí na tomto kontinentu;

22. domnívá se, že stávající Kodex chování EU pro vývoz zbraní musí být zpřísněn, aby znemožňoval šíření ručních palných a lehkých zbraní, které způsobuje, že vražedné konflikty v mnoha rozvojových zemích přetrvávají; domnívá se, že společná strategie posílí boj proti obchodování se zbraněmi;

23. uznává, že státy, které jsou již tak zranitelné, budou vystaveny ještě většímu tlaku v důsledku změny klimatu; v rámci partnerství EU-Afrika v oblasti změny klimatu a energie zdůrazňuje potřebu přijmout komplexní přístup k přizpůsobení se změně klimatu s ohledem na bezpečnostní dopady, včetně zlepšeného předcházení katastrofám, lepší správy věcí veřejných a lepšího předcházení konfliktům;

24. souhlasí s tím, že je třeba posílit africký mírový projekt, a nabádá další občanské mechanismy, aby přispěly k jeho fungování tím, že mu poskytnou vyšší, pružné a udržitelné financování; zdůrazňuje, že rozvojová politika je jedním z hlavních nástrojů řešení základních příčin špatné bezpečnostní situace, neměla by však být podřízena bezpečnostní politice; v tomto ohledu upozorňuje na to, že kritéria způsobilosti, která stanovil Výbor pro rozvojovou pomoc Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj pro oficiální rozvojovou pomoc, jsou v současnosti příliš široká, aby mohla předejít tomu, že některé výdaje budou přiděleny na jiné potřeby než na potřeby úzce související s bojem proti chudobě a poskytováním skutečné pomoci, a zdůrazňuje, že Evropský rozvojový fond není dostatečným zdrojem budoucího financování afrického mírového projektu;

Čtvrtek 25. října 2007

25. zdůrazňuje význam trvale udržitelné demokracie, která bude zahrnovat řádnou správu a demokratické volby, přičemž je nutno podpořit vytváření parlamentní infrastruktury, která bude zejména napomáhat spolupráci mezi Evropským parlamentem, Panafrickým parlamentem a africkými regionálními parlamenty a podporovat organizovanost občanské společnosti a zapojení místních orgánů do politického dialogu, zejména posilování spolupráce a výměny mezi africkými a evropskými organizacemi občanské společnosti;
26. v této souvislosti vyzývá k posílení volebních pozorovatelských činností prováděných EU i AU, jakož i dalšími africkými regionálními orgány, a zdůrazňuje potřebu další spolupráce těchto volebních pozorovatelských misí;
27. zdůrazňuje význam demokratické kontroly ozbrojených sil; v této souvislosti vyzývá EU, aby urychlila své snahy týkající se reformy oblasti bezpečnosti, a to konkrétně cestou úplného provádění koncepčních dokumentů Komise a Rady o reformě bezpečnostního sektoru;
28. vyzývá k tomu, aby do společné strategie byla zahrnuta opatření k řešení beztržnosti; v tomto ohledu vyzývá k posílení afrického právního a soudního systému a mechanismů jejich demokratické kontroly v souladu s lidskými právy s cílem umožnit souzení pachatelů závažných zločinů proti lidskosti přímo v Africe; upozorňuje na pokrok, kterého bylo dosaženo po zřízení mezinárodního soudu;
29. vyzývá všechny zúčastněné subjekty, které napomáhají rozvoji míru a bezpečnosti v Africe, aby přijaly hledisko rovnosti pohlaví a zvýšily zastoupení žen na všech rozhodovacích úrovních při řešení konfliktů, a to včetně všech civilních i vojenských mírotvorných misí; naléhavě vyzývá členské státy OSN k plnému provádění rezoluce Rady bezpečnosti OSN o ženách, míru a bezpečnosti (S/RES/1325) ze dne 31. října 2000;
30. podporuje úsilí definovat na úrovni OSN zdroje, které jsou předmětem konfliktů, s cílem účinnějšího boje proti válečným ekonomikám;
31. žádá, aby bylo hledisko citlivosti vůči konfliktům zohledněno ve všech cílech společné strategie, tedy nejen v otázkách míru a bezpečnosti, ale i v otázkách obchodu, řízení přírodních zdrojů, změny klimatu a dalších klíčových otázkách rozvoje;
32. žádá o začlenění do společné strategie závazku dohodnout se na mezinárodní akci k řešení nezákonného obchodu s přírodními zdroji jakožto původci konfliktů, a to včetně definice zdrojů konfliktů; žádá ustavení skupiny odborníků, jejichž úkolem bude vypracovat vícestranné přístupy k této problematice;

Řízení, včetně lidských práv a právního státu, a vzájemná odpovědnost

33. připomíná, že pojetí řízení, jakož i ukazatele uplatňované při jeho hodnocení, nemohou být předepsány vnějšími činiteli, nýbrž by měly být vyvinuty v rámci partnerství s místními činiteli a založeny na společných hodnotách a mezinárodně uznávaných normách;
34. zdůrazňuje význam řádné správy věcí veřejných a demokratických voleb; žádá větší podporu pro akce k tvorbě kapacit zaměřené na poslance parlamentů a organizace občanské společnosti, zejména s cílem zajistit kontrolu rozpočtu a boj proti korupci;
35. znovu opakuje svou podporu žádosti, kterou vyjádřilo Smíšené parlamentní shromáždění AKT-EU na svém 9. zasedání v dubnu 2005 a podle níž by určitá část prostředků z Evropského rozvojového fondu (ERF) měla být použita na politické vzdělávání a odbornou přípravu poslanců a politických, hospodářských a sociálních vedoucích představitelů, a to v zájmu udržitelného posilování řádné správy, právního státu, demokratických struktur a interakce mezi vládou a opozicí v pluralitních demokraciích založených na svobodných volbách; domnívá se, že tyto prostředky by měly být využity na založení vysokých škol zaměřených na veřejnou správu a na politické vzdělávání poslanců, pracovníků místních orgánů a osob působících v odpovědných funkcích v politických stranách a sdruženích;

Čtvrtek 25. října 2007

36. souhlasí s tím, že posílení řízení v afrických zemích je prioritou; konstatuje však, že řízení je nutné zlepšit na obou stranách – na evropské straně je to zejména řízení a odpovědnost týkající se závazků v oblasti pomoci a lepší koordinace dárcovské pomoci za účelem většího zohlednění zemí těšících se malé přízni dárců; zdůrazňuje, že v této oblasti mohou významnou úlohu sehrát vnitrostátní a kontinentální parlamenty, nestátní subjekty a místní orgány;

37. vítá zahájení dialogu EU-AU o lidských právech v září 2007 a doufá, že se časem vyvine v účinnou platformu, která bude řešit naléhavé problémy jednotlivých zemí a která zároveň EU a africkým partnerům umožní zjistit oblasti společného zájmu a koordinovat své akce na půdě Rady OSN pro lidská práva a dalších orgánů OSN;

38. opakuje upozornění Komisi a Radě, že by měl pravidelně dostávat zprávy o obsahu a výsledcích dialogu a konzultací EU se třetími zeměmi o lidských právech se zvláštním zaměřením na dialog o lidských právech EU-AU;

39. zdůrazňuje úlohu meziparlamentních orgánů mezi Evropským parlamentem a africkými parlamenty, jako jsou SPS AKT-EU a SPS Euromed, při prohlubování míru a bezpečnosti, řádné správy věcí veřejných a demokracie, jakož i skutečnost, že představují účinnou platformu pro spolupráci a pro řešení otázek společného zájmu;

40. vyzývá k trvalému dialogu mezi EU a Afrikou ohledně řízení a k vytvoření platformy pro dialog na různých úrovních, aby v případě neshody či politické krize nedošlo k jeho přerušení;

41. zdůrazňuje, že nevládní organizace jsou svěbytnými činiteli rozvoje, kteří významným způsobem přispívají do oblastí, jako jsou řízení, mír a řešení konfliktů, poskytování sociálních služeb, lidská práva, rovnost mužů a žen, odstranění chudoby a předávání znalostí; zdůrazňuje, že partnerství EU-Afrika by mělo dodržovat zásadu konzultací s nevládními organizacemi v rámci formulování politik a prováděcích procesů, jakož i při plánování programu rozvoje;

42. vyzývá ke zvýšené podpoře stávajících afrických iniciativ, jako je africký mechanismus vzájemného hodnocení (APRM), který představuje doposud nejvážnější snahu afrických představitelů o zlepšení řízení na africkém kontinentu, a rozličné nástroje, které zavedla AU a jež zvýší zodpovědnost Afriky v tomto procesu;

43. vyjadřuje vážné znepokojení ohledně toho, že „profily řízení“, které vytvořila Komise pro každou zemi AKT a jež určí směr plánování rozvojové pomoci ve vztahu k doplňkovým finančním prostředkům z 10. ERF v hodnotě 2, 700, 000, 000 EUR, byly připraveny bez účasti jakéhokoli jiného orgánu; konstatuje, že způsobilost k získání doplňkových finančních prostředků pro přijímající země byla doposud posuzována na základě kritérií souvisejících s otázkami, jako je migrace, liberalizace obchodu a boj proti terorismu, přičemž pouze jediné z kritérií přímo souvisí s rozvojovými cíli tisíciletí; vyjadřuje ohromení nad tím, že „profily“ Komise vytvářejí riziko podkopání procesu afrického mechanismu vzájemného hodnocení a že v době, kdy byly již naplánovány doplňkové finanční prostředky, navrhuje Komise zřízení „fóra o správě věcí veřejných“ – bez vazby na proces afrického mechanismu vzájemného hodnocení – a že „za účelem účinnější podpory panafrické struktury správy věcí veřejných (...) bude EU zkoumat nové možnosti, jak poskytnout finanční prostředky Společenství a členských států“; žádá Komisi, aby konzultovala a informovala Evropský parlament a Radu o monitorování a použití těchto finančních prostředků s cílem zajistit jejich vyčlenění na iniciativy pro správu věcí veřejných, aby podporovala program AU v oblasti správy věcí veřejných a proces afrického mechanismu vzájemného hodnocení;

44. trvá na tom, že vzájemná odpovědnost také znamená, že se EU musí zabývat svou vlastní nedůsledností v řadě svých dohod o spolupráci a finančních nástrojů a nedostatkem harmonizace mezi různými činiteli EU (členskými státy, Komisí a různými službami) a že evropské orgány by ve svých hodnoceních měly výslovně informovat o pokroku, pokud jde o soudržnost vnitřní a vnější politiky;

Čtvrtek 25. října 2007

45. trvá na tom, že v rámci uvedených vztahů by jak EU, tak afričtí partneři měli uznat své závazky v oblasti dodržování, ochrany a naplňování lidských práv v rámci svých mezinárodních rozvojových a investičních politik i v praxi;

46. naléhavě žádá Komisi a Radu, aby pokračovaly v úsilí o soudržnost politik pro rozvoj s dalšími politikami EU, jako jsou politiky obchodní, zemědělské, politiky pro oblast rybolovu, migrace (odliv kvalifikovaných pracovních sil), obchodu se zbraněmi atd.;

47. zdůrazňuje význam parlamentní kontroly zeměpisných strategických dokumentů; vítá proto rozhodnutí Rady navržené strategické dokumenty jednotlivých zemí AKT předávat „pro informaci“ SPS AKT-EU, avšak upozorňuje na to, že se jedná pouze o první krok a že parlamenty by měly získat možnost vykonávat nad těmito programovými dokumenty plnou kontrolu;

48. poznamenává, že v rámci posíleného partnerství EU-Afrika by měla být podporována úloha Afriky na globální scéně a vytvářena evropsko-afričtí spojení zabývající se otázkami, jako je změna klimatu a dezertifikace, obchod, řízení mezinárodní rozvojové struktury včetně mezinárodních finančních institucí;

49. konstatuje, že všechny aspekty partnerství EU-Afrika musí být navzájem soudržné a že cíle partnerství v oblasti energie by měly být rozvíjeny v souladu s cíli partnerství v oblasti demokratického řízení a partnerství v oblasti míru a bezpečnosti;

50. důrazně žádá Evropskou komisi a KAU, aby využily svého podpůrného programu pro AU a umožnily širší zapojení afrických parlamentů, místních orgánů a nestátních subjektů do politického dialogu, který v AU probíhá, a aby určitý podíl z částky 55 000 000 EUR vymezily konkrétně na posílení PAP;

51. souhlasí s PAP v tom, že je naléhavě nutné posílit úlohu a kapacitu Afrického soudního dvora a Africké komise pro lidská práva a práva občanů, včetně jejich finanční nezávislosti, zvýšit počet členských států AU, které ratifikovaly Protokol o zřízení soudního dvora, a zaměřit se na to, aby k němu měli přímý přístup jednotlivci a nevládní organizace, a žádá Evropskou komisi a KAU, aby předložily návrhy, které by mohly pomoci zajistit splnění těchto základních potřeb;

52. zdůrazňuje naléhavou nutnost integrovaného přístupu k lidským právům ve všech orgánech AU s cílem zajistit plné využití všech příležitostí k řešení případů porušování lidských práv;

53. žádá, aby do společné strategie byly začleněny akce v oblasti podpory upevňování míru a mezinárodní spravedlnosti a boje proti mezinárodnímu zločinu v souladu s mezinárodním právem, v nichž bude stanoveno, že EU a členské státy se budou snažit s africkými státy podělit o své zkušenosti s přijímáním nezbytných právních úprav potřebných k přistoupení k Římskému statutu Mezinárodního trestního soudu, a poskytnou proto technickou pomoc a zahájí úzkou spolupráci s cílem provedení legislativních a ústavních změn potřebných pro přistoupení k Římskému statutu a jeho provádění;

54. zdůrazňuje, že partnerství, jejichž cílem je posílení řízení na místní a vnitrostátní úrovni, musí zahrnovat tvorbu kapacit k zohledňování změny klimatu ve vnitrostátních rozhodovacích procesech, posilování účasti při mezinárodních jednáních o klimatu a ve vícestranných institucích a zlepšení strategií pro řízení rizik a prevence katastrof;

Hospodářský růst, obchod a regionální integrace

55. zdůrazňuje, že rozvojová pomoc je nezbytnou, avšak nedostatečnou podmínkou pro boj proti chudobě a že pouze vyvážený a udržitelný hospodářský růst může zemi umožnit, aby začala stoupat po žebříčku rozvoje, a jejím občanům, aby se vymaňovali z chudoby – za podmínky, že růst je kombinován s vhodnou sociální a environmentální domácí a mezinárodní politikou;

Čtvrtek 25. října 2007

56. je přesvědčen, že společná strategie EU-Afrika by měla být založena na udržitelné politice rozvoje, která bude zohledňovat skutečné potřeby afrického obyvatelstva a bude se zaměřovat na zaručení patřičného příjmu pro drobné zemědělce, zvýšení místní produkce, zaručení zajišťování potravin a živobytí na venkově a na vytváření domácích a regionálních trhů za účelem boje proti chudobě v Africe;
57. domnívá se, že společná strategie by měla zohledňovat ničivý dopad změny klimatu na africké země, a vyzývá proto AU a EU, aby změnu klimatu začlenily jako její ústřední prvek;
58. uznává potenciál zahraničních veřejných a soukromých investic při napomáhání rozvoji; vyzývá ke společné strategii zahrnující pomoc a opatření pro budování kapacit, aby mohly africké země vytvořit lákavé investiční prostředí;
59. odsuzuje skutečnost, že přestože snížení chudoby a dosažení rozvojových cílů tisíciletí do roku 2015 zůstává po právu hlavní prioritou, výše zmíněné obecné zásady trojky ze dne 15. května 2007 postrádají konkrétní návrhy na posílení růstu prostřednictvím podpory malých a středních podniků a přímých zahraničních investic, na posílení vlastnických práv a omezení administrativní zátěže;
60. naléhá na EU, aby zajistila, aby organizace poskytující úvěry, jako jsou např. Evropská investiční banka (EIB) a Středisko rozvoje podnikání (CDE), podporovaly malé a střední podniky v Africe a respektovaly zásady uvedené ve zprávě Světové banky o těžebním průmyslu za rok 2004, která se týká řádné správy věcí veřejných při využívání přírodních zdrojů; odhaduje, že je třeba věnovat více pozornosti neformálnímu sektoru a že by měla být rozšířena a podporována praxe mikrofinancování s cílem učinit z ní jeden z nástrojů posílení postavení žen a jejich sociálního začlenění;
61. zdůrazňuje, že liberalizace obchodu je jedním z nejučinnějších podnětů v oblasti hospodářského růstu a politického a sociálního pokroku; domnívá se, že je liberalizace nevyhnutelná pro snižování chudoby a že je významným katalyzátorem celosvětového trvale udržitelného rozvoje;
62. připomíná, že je nutno nahlížet na dohody o hospodářském partnerství jako na dohody podporující rozvoj a v témže duchu o nich vést jednání, tj. že musí být založeny na zásadě asymetričnosti ve prospěch regionů AKT, zásadě podpory regionální integrace zemí AKT, budování pevného a důvěryhodného rámce na podporu obchodu a investic v regionech AKT a zavedení a konsolidace regionálních trhů předtím, než se trh jakýmkoli způsobem otevře Unii; žádá proto Komisi, aby případně odložila otevření trhů, dokud nebudou dosaženy konkrétní úrovně rozvoje; žádá rovněž Komisi, aby našla řešení, avšak aby přitom nadále pokračovala v jednáních;
63. zdůrazňuje, že dohody o hospodářském partnerství musí být navrženy a projednávány jako rozvojové dohody stejně tak jako obchodní dohody, což znamená, že musí být založeny na zásadách nesouměrnosti ve prospěch zemí regionu AKT, podporovat regionální integraci zemí AKT, zřízení pevného a spolehlivého rámce na podporu obchodu a investic do zemí regionu AKT a zřizování a posilování regionálních trhů dříve, než se některé z trhů otevřou EU;
64. je přesvědčen, že společná strategie by měla podporovat dialog s cílem využít soudržnost mezi dohodami o hospodářském partnerství a obchodními dohodami se severní Afrikou tak, aby oba druhy dohod mohly tvořit základní kameny africké kontinentální integrace;
65. vyzývá k diferencovanému přístupu založenému na diverzifikaci, podporujícímu stávající osvědčené postupy, jež zaručí důstojné pracovní podmínky v rozvojových zemích, jako jsou postupy mezinárodního hnutí spravedlivého obchodu, a k přístupu podporujícímu stávající regionální hospodářské společenství v Africe a umožňujícímu, aby se panafrická integrace mohla řídit svým vlastním rytmem a programem; zdůrazňuje, že velký význam má také posílení obchodu mezi jižními zeměmi, podpora regionální integrace a také zachování vysoké míry investic afrických a neafrických investorů; s ohledem na výše uvedené skutečnosti zdůrazňuje nutnost větší technické podpory při rozvoji afrických kapacit pro vytváření širší škály výrobků a služeb;

Čtvrtek 25. října 2007

66. trvá na tom, že regionální hospodářská společenství by měla být pilířem afrického integračního procesu a vytváření panafrického trhu a neměla by pouze sloužit při přímém obchodování s Evropou; a na tom, že dohody EPA by neměly narušovat program vlastní africké integrace, ale měly by být rovněž nástrojem integrace a obchodu mezi zeměmi jihu; vyzývá proto EU, aby respektovala africký integrační proces tak, jak je to ustanoveno ve Smlouvě o založení Afrického hospodářského společenství (Abujská smlouva) z června 1991, která stanovila postupné zřizování Afrického hospodářského společenství, jehož bude dosaženo prostřednictvím koordinace, harmonizace a postupné integrace činností stávajících a budoucích regionálních hospodářských společenství v Africe;

67. konstatuje, že chudoba v Africe se především vyskytuje na venkově – více než 70 % nejchudších obyvatel Afriky je z hlediska svého živobytí a potravy závislých na zemědělství – a přesto se rozvojová pomoc do zemědělství snižuje; vítá proto veškeré další iniciativy ke zvýšení tvorby kapacit v africkém zemědělství, například podporou semenných bank a výzkumu diverzifikace plodin; a žádá, aby se vývozy s lokální přidanou hodnotou řídily iniciativou „vše kromě zbraní“;

68. připomíná důležitost řádné správy věcí veřejných a průhlednosti při využívání přírodních zdrojů pro rozvoj; připomíná, že sektor zdrojů se může stát silou udržitelného rozvoje pouze tehdy, budou-li jeho negativní sociální a ekologické dopady minimalizovány a budou-li jeho přínosy a náklady spravedlivě rozděleny mezi obyvatelstvo; žádá veškeré evropské, africké a další partnery, jako je Čína, aby v tomto ohledu zlepšily své snahy; žádá africké země, aby zajistily, že výnosy budou rovněž použity k zajištění diverzifikace jejich hospodářství a k rozvoji hospodářských činností na vyšší úrovni výrobního řetězce, než je pouhá těžba přírodních zdrojů;

69. vítá iniciativu Komise k vytvoření partnerství EU-Afrika pro energii, přičemž uznává, že řádně využitý příjem z udržitelných zdrojů energie se může stát hnací silou hospodářského růstu a rozvoje; zdůrazňuje, že hlavní záměr partnerství by měl spočívat v zajištění dostupné energie v zájmu snížení chudoby, které se bude zakládat na účinnosti a obnovitelných zdrojích energie, a nikoli v zajištění energetických dodávek do Evropy;

70. zdůrazňuje, že dosažení dlouhodobého hospodářského růstu a rozvoje vyžaduje komplexní strategii pro změnu pokračujícího ztenčování afrických přírodních zdrojů; zejména zdůrazňuje naléhavou potřebu zastavit úbytek lesů a zrušit pobídky, které podporují ničení lesů; v této souvislosti vyzývá EU, aby v rámci režimu obchodování s emisními povolenkami zavedla uhlíkové kredity na využívání tropických pralesů a půdy a aby zavedla pobídky pro obnovu zničených ekosystémů;

Investice do lidí

71. konstatuje, že prioritou Afriky v rámci jakéhokoli partnerství je sociálně-ekonomický rozvoj jejího obyvatelstva;

72. připomíná, že rozvojových cílů nebude dosaženo, dokud nebude naplněn požadavek rovnosti mužů a žen a nebudou respektována práva žen; konstatuje, že EU ve svých klíčových dokumentech opakovaně připomíná svůj závazek vůči rovnosti mužů a žen a AU sama přijala v této oblasti rozsáhlý závazek, který může tvořit základ partnerství; zdůrazňuje proto, že společná strategie by měla přispívat k poskytování rovných příležitostí mužům i ženám a k realizaci specifických a konkrétních akcí zaměřených na posílení postavení žen;

73. připomíná, že zdraví je jednou z nejdůležitějších hybných sil hospodářského rozvoje a že zejména míra dětské úmrtnosti je silným ukazatelem chudoby; zdůrazňuje proto význam ochrany dětí před nemocemi, a to především před těmi, kterým lze zabránit pomocí nových a nedostatečně využívaných očkovacích látek;

74. zdůrazňuje potřebu chránit děvčata a zlepšit vědomí o předčasných sňatcích, znásilnění, sexuálním obtěžování na školách a zranitelnosti děvčat vůči nákaze HIV/AIDS;

Čtvrtek 25. října 2007

75. zdůrazňuje, že současný mezinárodní závazek týkající se vzdělávání a zdravotní péče pro všechny musí být výslovně začleněn do společné strategie; konstatuje, že zdravotní péče a vzdělání by měly tvořit základ každé rozvojové strategie na pomoc chudým; a že by zvláštní pozornost měla být věnována přístupu ke službám, zejména pro ženy, děti, zranitelné skupiny a osoby se zdravotním postižením;

76. domnívá se, že slabé systémy zdravotnictví, včetně krize lidských zdrojů, představují hlavní překážku v dosažení rozvojových cílů tisíciletí v oblasti zdravotnictví, a zdůrazňuje, že posilování systémů zdravotnictví by mělo být jedním ze základních stavebních prvků společné strategie, a to včetně uznání důležitosti úlohy, kterou sehrávají nestátní poskytovatelé zdravotní péče, jako jsou organizace založené na místním společenství, v pomoci při poskytování zdravotnických služeb, zvláště v těžko dostupných oblastech a v nejpomíjenější a nejzranitelnější části obyvatelstva;

77. konstatuje, že 63 % celkového počtu obyvatel světa nakažených virem HIV žije v Africe a že v řadě afrických zemí v důsledku pandemie AIDS výrazně klesá průměrná délka života; zdůrazňuje proto, že všeobecný přístup ke zdravotnickým službám v Africe zaměřeným na HIV/AIDS, tuberkulózu a malárii, zejména všeobecný přístup k prevenci, léčbě, zdravotní péči a podpoře, by měl tvořit součást společné strategie, neboť tyto nemoci mají výrazný dopad na hospodářský a sociální rozvoj Afriky;

78. zdůrazňuje, že ženy a dívky jsou zvláště zranitelné vůči pohlavně přenosným infekcím, včetně HIV/AIDS, a komplikacím souvisejícím s těhotenstvím, jejichž důsledkem je vysoká úmrtnost matek a novorozenecká úmrtnost; žádá proto začlenění sexuálního a reprodukčního zdraví a souvisejících práv do společné strategie v souladu s výše uvedeným akčním plánem z Maputa o uskutečňování kontinentálního politického rámce v oblasti sexuálního a reprodukčního zdraví a práv na období 2007–2010;

79. konstatuje, že padělání léčivých přípravků v Africe (jež se týká zejména smrtelných onemocnění, jako jsou malárie, tuberkulóza a HIV/AIDS) je stále častěji se vyskytující problém, který ohrožuje životy milionů lidí; vyzývá EU a zainteresované země, aby podnikly kroky (zejména právní a trestní opatření) k boji s tímto problémem;

80. zdůrazňuje, že by měla být věnována zvláštní pozornost zranitelným skupinám obyvatelstva, jako jsou vnitřně vysídlené osoby a uprchlíci; zdůrazňuje proto, že zdravotnické služby, včetně služeb v oblasti reprodukčního zdraví a dodávek, by měly být zaručeny i v době humanitárních krizí;

81. zdůrazňuje důležitost větší podpory Nového partnerství pro africký rozvoj (NEPAD) jakožto hlavní africké iniciativy pro udržitelný rozvoj;

82. trvá na tom, že zemědělství a zajišťování potravin by mělo být ve společné strategii nanejvýš důležité, a zdůrazňuje, že politiky EU, včetně subvenční politiky, nesmí omezovat zemědělství a zajišťování potravin v Africe; žádá proto, aby strategie podporovala zvyšování konkurenceschopnosti a produktivity zemědělství v Africe, a to rovněž v rámci kola jednání o rozvoji v Dauhá; dále naléhavě vyzývá EU, aby nabídla finanční podporu Komplexnímu africkému zemědělskému programu, který přijaly AU a NEPAD;

83. zdůrazňuje, a to rovněž v souvislosti se znepokojivým a zhoršujícím se jevem dezertifikace, potřebu podpory udržitelných metod v zemědělství; v tomto ohledu připomíná, že má-li mít růst vliv na snížení chudoby, musí být široce založený, zaměřený na drobné vlastníky a musí vést k vytvoření většího počtu pracovních příležitostí;

84. trvá na tom, že problém dezertifikace a přístupu k vodě pro všechny by měl ve společné strategii zaujímat nanejvýš důležité místo; vyjadřuje znepokojení zejména nad četnými negativními dopady dezertifikace, mimo jiné na zajišťování potravin, migraci, uprchlíky a vnitřně vysídlené osoby;

85. zdůrazňuje, že Afrika je kontinentem, o němž se předpokládá, že bude nejvážněji postižen změnou klimatu, a proto naléhá na EU, AU a jejich členské státy a také na investory a podnikatelské subjekty, aby uznali svou odpovědnost za změnu klimatu, a vyzývá je, aby vytvořili rozvojovou strategii šetrnou k životnímu prostředí s cílem změnit tento stav, včetně vytvoření finančního rámce pro ekologické úpravy; dále žádá EU, aby nabídla finanční pomoc akčnímu plánu environmentální iniciativy NEPAD a jeho

Čtvrtek 25. října 2007

operačním rozhodnutím, který byl přijat Africkou ministerskou konferencí o životním prostředí v Brazzaville v Kongu v roce 2006 a potvrzen na osmém summitu AU v Addis Abebě v Etiopii v lednu 2007;

86. vítá iniciativu Komise k vytvoření partnerství EU-Afrika týkající se změny klimatu a k vytvoření globálního společenství týkajícího se změny klimatu; v této souvislosti zdůrazňuje, že EU musí pro africké země uvolnit značné množství finančních prostředků na opatření spojená s přizpůsobením se změně klimatu; zdůrazňuje rovněž, že k tomuto přizpůsobení nelze přistupovat jen jako k humanitární záležitosti; zdůrazňuje, že součástí rozsáhlého rozvojového programu včetně strategických dokumentů na snížení chudoby a strategických dokumentů země musí tvořit opatření na snížení rizik a zajištění odolnosti ekosystémů vůči klimatu;

87. vyzývá k tomu, aby společná strategie řešila základní příčiny migrace a aby věnovala zvláštní pozornost právům a integraci migrujících osob a otázce odlivu kvalifikovaných pracovních sil zejména v oblasti zdravotnictví tím, že navrhne praktická řešení úspěšné cirkulační migrace; zdůrazňuje, že omezení migrace do EU by nemělo být považováno za podmínku pro poskytnutí pomoci ani pro rozvojovou strategii;

88. domnívá se, že klíčovým činitelem mezikulturního dialogu a mezináboženského porozumění, pocitu národní a regionální identity, silné sociální základny, který tvoří bezpečný základ solidarity v rámci jednotlivých národů i mezi nimi, je kultura, a z toho důvodu musí program udržitelného rozvoje zahrnovat i kulturu;

89. domnívá se, že jelikož zadluženost představuje i nadále pro řadu afrických zemí velkou zátěž, jež maří jakékoliv rozvojové úsilí, snižování dluhů by mělo být posuzováno případ od případu a podmíněno posílením řízení a hospodářských politik, správou zadluženosti a zejména zajištěním toho, že dluhy nebudou systematicky obnovovány dalšími věřiteli;

90. uznává užitečnost a význam rozpočtových podpor, které umožňují zejména zlepšení základních sociálních služeb a zároveň pomáhají posílit strukturu afrických zemí; vyzývá však k obezřetnosti při vyplácení pomoci formou rozpočtové podpory; trvá na tom, že k rozpočtové podpoře pro každou zemi je třeba přistupovat jednotlivě v závislosti na její konkrétní situaci a že není vhodným řešením pro zranitelné státy nebo státy, v nichž probíhá konflikt; vyzývá k vytvoření ukazatelů lidského a sociálního rozvoje, sestavování rozpočtu s ohledem na otázky rovnosti mužů a žen a vzdělávání a zdravotní péče; v tomto ohledu vybízí Komisi, aby společně se zamýšlenými příjemci rozpočtové podpory dále propracovávala svou navrhovanou „smlouvu o rozvojových cílech tisíciletí“; trvá na tom, že rozpočtová podpora musí být doprovázena posílením kapacit parlamentů, národních účetních dvorů, místních orgánů a občanské společnosti, aby byl proces podrobně kontrolován, aby se zabránilo tomu, že v základních sociálních službách začnou chybět zdroje; navrhuje, aby rozpočtová podpora nenahrazovala podporu pro některá klíčová rozvojová odvětví, jako jsou vzdělávání a zdravotnictví nebo odvětví, u nichž existuje riziko, že by je přijímající vlády mohly opomíjet;

91. zdůrazňuje, že udržitelný rozvoj je možný pouze tehdy, pokud představuje rozvoj pro všechny, včetně žen, menšin a zranitelných skupin;

92. zdůrazňuje význam podpory EU strategiím zaměřeným na posílení postavení žen, včetně například podpory mikropůjček, jakož i podpory programů sexuálního a reprodukčního zdraví, jež mají zásadní význam v boji proti HIV/AIDS;

Provádění a sledování

93. žádá Komisi a generální sekretariát Rady, aby zasílaly veškeré další zprávy o pokroku při plnění strategie EU pro Afriku rovněž Evropskému parlamentu; dále požaduje informace o vyplácení a použití dodatečných prostředků v rámci desátého ERF v hodnotě 2,7 miliardy EUR vyčleněných na „iniciativy vlád“, které vypracovává Komise pro každou zemi AKT;

Čtvrtek 25. října 2007

94. žádá Komisi, aby sdělila, jak byly využity prostředky 9. ERF a jak byly nově naplánovány s cílem umožnit provádění strategie EU pro Afriku; žádá nezávislé hodnocení provádění této strategie; žádá Komisi, aby navrhla společný mechanismus pro provádění a hodnocení nové společné strategie jak na technickém, tak na politickém základě, včetně všech finančních nástrojů ES pro rozvoj na všech stupních;

95. vítá záměr EU a AU navrhnout akční plán pro první období společné strategie; poukazuje na to, že musí obsahovat konkrétní finanční a měřitelné ukazatele na všech úrovních realizace (místní, vnitrostátní, regionální a kontinentální) a pro všechny příslušné finanční nástroje spolupráce, jež usnadní kontrolu a učiní ji více transparentní; zdůrazňuje, že kontrola ze strany parlamentu, místních orgánů a občanské společnosti musí být součástí oficiálního kontrolního procesu;

96. žádá Komisi, aby zajistila, že kontrolní rámec bude zahrnovat i kontrolu stávajících závazků ze strany AU a EU, jako jsou rozvojové cíle tisíciletí, výše zmíněná Dohoda z Cotonou, zmíněná výzva k urychlenému jednání z Abuji, Všeobecná deklarace lidských práv;

97. žádá, aby společná strategie výslovně zmiňovala komunikační strategii, která vytvoří veřejné povědomí o úsilí vlád a která zároveň poskytne zpětnou vazbu zajišťující, že vlády si v záležitostech těchto politik uchovají kontakt s potřebami voličů;

98. vyzývá k tomu, aby část společné strategie vytvářela politický prostor pro skutečný a účinný dialog jednotlivců prostřednictvím odpovídajícího financování a záruk politické nezávislosti a aby byly zřízeny mechanismy, s jejichž pomocí by mohla občanská společnost a nestátní subjekty vstupovat do rozhodovacích procesů vlád a jež by činily orgány veřejné správy odpovědnými lidem;

99. vyzývá Komisi, aby uvedla, jak bude financovat novou strategii a svůj akční program; konstatuje, že desátý ERF, geografický program pro jižní Afriku a tematické programy nástroje pro rozvojovou spolupráci (DCI) a nástroj pro evropské sousedství a partnerství (ENPI) jsou jedinými většími fondy, které jsou k dispozici pro realizaci společné strategie; naléhavě vyzývá Komisi, aby zajistila soudržnost při provádění těchto nástrojů spolupráce a společné strategie; žádá Komisi, aby informovala Evropský parlament a PAP ve všech fázích procesu (programování, určování, posouzení, financování provádění a vyhodnocení);

100. vyzývá, aby do prvního akčního plánu byl zahrnut zvláštní finanční rámec pro panafrické instituce, činnosti, které mají být prováděny na panafrické úrovni a nová partnerství (lisabonské iniciativy); dále trvá na tom, že národní a regionální parlamenty a také parlamenty na úrovni celého kontinentu musejí být výslovně považovány za příjemce pomoci;

101. vítá skutečnost, že Rada zřídila ad hoc pracovní skupinu odborníků ze zúčastněných členských států s cílem koordinovat stanoviska členských států k otázkám, které pokrývá společná strategie, a žádá Komisi a Radu, aby pravidelně předkládaly zprávu o činnosti této pracovní skupiny Evropskému parlamentu;

102. potvrzuje, že jako důležité řídicí orgány se musí oba, PAP i Evropský parlament stát rozhodujícími činiteli při monitorování společné strategie, do něž musí být zahrnuty i místní orgány a nestátní subjekty, jako je Hospodářská, sociální a kulturní rada Africké unie (ECOSOCC) a její protějšek v EU, Hospodářský a sociální výbor (ECOSOC);

103. je proto odhodlán lépe kontrolovat spolu s PAP provádění společné strategie a akčních programů; vyzývá proto k vytvoření společné parlamentní delegace Evropského parlamentu a PAP jako fóra pro demokratickou diskusi o otázkách, které mají vliv na vztahy mezi národy EU a Afriky;

Čtvrtek 25. října 2007

104. je rozhodnut zajistit společně s panafrickými organizacemi soudržnost mezi politikami rozvojové spolupráce a dalšími oblastmi politik EU, které mají vliv na rozvojové země v Africe;
105. domnívá se, že parlamentní kontrola a schválení balíčků rozvojové pomoci musí být podmínkou pro vyplacení prostředků;
106. rozhodl se uspořádat s PAP společnou parlamentní akci, jež by měla předcházet druhému summitu EU a Afriky, který se má konat v prosinci 2007 v Lisabonu;

*
* *

107. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi, vládám a parlamentům členských států, Komisi AU, Výkonné radě AU, PAP, Radě ministrů zemí AKT a Smíšenému parlamentnímu shromáždění AKT a EU.

P6_TA(2007)0484

Mezinárodní smlouva o zákazu kazetové munice

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 25. října 2007 o mezinárodní smlouvě zakazující veškerou kazetovou munici

Evropský parlament,

- s ohledem na svá předchozí usnesení o škodlivých účincích některých druhů konvenční výzbroje (pozemní miny a kazetová munice, munice z ochuzeného uranu, fosforová munice, nevybuchlé zbytky válečné munice (ERW), používané státy i nestátními subjekty,
- s ohledem zejména na své usnesení ze dne 16. listopadu 2006 o zákazu biologických a toxinových zbraní (BTWC), tříštivé bomby a konvenční zbraně⁽¹⁾, ve kterém žádá EU, aby podpořila iniciativu týkající se vypracování komplexní a účinné úmluvy o celosvětovém zákazu kazetové munice,
- s ohledem na V. protokol Úmluvy OSN o některých konvenčních zbraních týkající se výbušných zbytků válečné munice ze dne 28. listopadu 2003 (CCW) (V. protokol ERW) a vítaje jeho vstup v platnost dne 12. listopadu 2006,
- s ohledem na deklaraci z Osla přijatou ve dnech 22.–23. února 2007 skupinou států, Organizací spojených národů, Mezinárodním výborem Červeného kříže, Koalicí proti kazetové munici a dalšími humanitárními organizacemi, které se dohodly uzavřít do roku 2008 právně závazný mezinárodní dokument zakazující použití, výrobu, přepravu a skladování kazetové munice, která nepřijatelně ubližuje civilistům („proces z Oslo“),
- s ohledem na návrh CCW pro mandát k jednání o kazetové munici, který předložilo Německo za Evropskou unii skupině vládních expertů v rámci CCW,

⁽¹⁾ Úř. věst. C 314 E, 21.12.2006, s. 327.